

VECKOBLADET

6

Fredag 13 februari

Utkommer fredagar

1998

24:e årg.

Socialismen i vår tid

Söndagen den åttonde februari 1998 hölls en debatt om socialismen, dess mening och mål på Folkets hus i Lund. P.g.a. tidsbrist så kunde jag tyvärr inte delta i hela debatten, men valde att lyssna på vad Hanna Zetterberg hade att säga. Hanna Zetterberg sitter i riksdagens Trafik och Jordbruksutskott för Vänsterpartiet. Hon har gått från ett stort intresse för skolfrågor in i Ung Vänster och sedan vidare in i partiet, för att nu alltså arbeta som riksdagskvinna.

Ej bokstavstroende

Jag tycker att Hanna Zetterberg har många åsikter och tankar som överensstämmer med mina egna. Hon har också ett lättfattligt och ödmjukt sätt att föreläsa på. Redan från första början klaggjorde Hanna

att hon inte är någon stor teoretiker och alltså inte kan Marx och Engels till punkt och prickar.

Det är just det som jag tycker är hela poängen. Hanna Zetterberg anser att det heller inte är Marx exakta ord som är det viktiga i sammanhanget. Det viktiga är att kunna anpassa det man tror på, i detta fallet socialismen till det samhälle vi lever i idag. Naturligtvis, som vi alla vet ligger Marx till grund för denna ideologi, men frågan är hur vi ska kunna skapa en opinion för socialismen. Då är det tveksamt om det går att nöja sig med att hänvisa till Marxcitat.

Kombinera marxism med feminism

Vi lever och verkar i ett kapitalistiskt samhälle där individualism och konkurrens mellan individerna uppmuntras. Vi kan välja

att utveckla det kapitalistiska systemet och på så sätt få ett finger med i spelet. Antingen väljer vi då att hänga på den socialdemokratiska anpassningen till kapitalismen och stödja det pågående regeringsarbetet med allt vad det innebär av nedskärningar m.m. Det finns också en möjlighet att hänge sig åt det liberala synsättet med kapitalismen som ett medel till absolut frihet, där varje individ lever som den behagar.

Hanna Zetterberg tror inte på något av dessa alternativ för att stärka socialismen. Och jag kan inte annat än att hålla med henne. Enligt Hanna ska man akta sig noga för att prata om en allt för romantisk vision av socialismen och istället hålla sig till de reella frågorna:

Vad är socialism i det moderna samhället? För att göra socialismen gällande och för att få folket att tro på socialismen som en möjlighet till positiv förändring så har några nya influenser fått en allt större betydelse. De största är Feminismen, miljöfrågorna samt en ökad medvetenhet om vikten av ett internationellt arbete. På så sätt visar vi att vi följer med i utvecklingen och att vi är något att räkna med inför framtiden.

Slå vakt om det offentliga

Det är också viktigt att visa att vi inte är ute efter att riva ner ett helt samhälle och sedan bygga nytt. En del av det som är ineffektivt, odemokratiskt eller inhumant bör givetvis omorganiseras eller helt läggas ner. Hanna Zetterberg poängterar dock att det finns mycket som vi kan ha nytta av och som är viktigt att vidareutveckla. Socialismen har många fästen i samhället och näringslivet som vi ska slå vakt om. Den offentliga sektorn är ett bra exempel på detta. Här finns hela grundkonceptet representerat, att arbeta i grupp, kvinnornas frihet att kunna arbeta utanför hemmet och att värna om de svaga i samhället, t.ex. barn, gamla och sjuka. Den offentliga sektorn rustas just nu ner, i takt med att fackföreningarna, vårt andra stora socialistiska fäste förlorar alltmer makt. Hur många sätter idag ett stort förtroende till sin fack-

förening? Vad gör facket för de som arbetar? Och vad kan facket göra för alla de som aldrig får ett arbete?

Trots dessa brister finns alltså ett stöd bland folket för ett socialistiskt samhälle. De tankar som finns rörande demokrati och jämställdhet hos folk i gemen är faktiskt något att bygga vidare på.

De hjälper oss att framstå som trovärdiga och att få ett ökat förtroende.

Är socialismen bara en motivation?

Detta är en vanlig fördom, att Vänsterpartiet skulle vara en slags socialistisk version av Ny Demokrati, ett missnöjesparti fyllt av kritik men utan egna lösningar. Hanna gav inget svar på sin fråga utan ville få oss själva att tänka. Jag för min del anser att detta naturligtvis inte är annat än en fördom. Visst är vi emot mycket av det som både högern och socialdemokraterna är för, EU, Öresundsbron, pigarbete och så vidare. Men vi har våra egna lösningar såsom makten till den lilla människan och arbetstidsförkortning och mycket annat. Om inte vi står upp för de människor som körs över av de med makt och pengar, vem gör det då?

Revolution - vad är det?

På debatten om socialismen i vår tid talades mycket om vad revolution är och även om revolution är ett lyckat ord just i sammanhanget. Hanna Zetterberg beskrev ordet såhär:

En stor samhällsförändring under en kort tid. Jag tror att de

flesta i salen var överrens med henne, i allafall kände jag att det var mitt i prick.

Hur ska vi genomföra en revolution? Meningarna är delade. Många vänsterpartister anser att Ung Vänster, där jag själv är aktiv, har en alltför aggressiv framtoning då revolution kommer på tal. Hanna Zetterberg ställer vidare frågan, vad är att föredra: Reform eller diktatur?

I regeringen driver för närvarande socialdemokraterna en envis reformpolitik där allt ska lösas med samtal. Hanna Zetterberg anser att denna metod till stor del är förbrukad. Socialdemokraterna sitter nu och kämpar mot marknadskrafter och till deras försvar måste sägas att det inte är helt lätt. Därför kan man fråga sig om reformpolitik alltid är den enda vägen.

Hanna - revolutionsromantiker?

Och andra sidan säger Hanna Zetterberg att en diktatur kanske inte är helt lyckad för ett demokratiskt samhälle. Istället efterlyser Hanna lite mer "jävlar-anamma" känsla i svenskarna.

Man kommer inte långt med att som idag tyst acceptera orättvisor. Det är passiviteten som är den stora faran för socialismens genomslagskraft.

Hanna Zetterberg blir här beskyldd för att vara en revolutionsromantiker. Om man ser till det som just nu sker i t.ex. Mellanöstern är det inte svårt att förstå svårigheterna i att övertyga de som har makten om det positiva i en socialistisk revolution.

Till sitt försvar hävdar Hanna Zetterberg att det inte rör sig om att övertyga de stora maktthavarna eftersom det är en omöjlig uppgift. Socialismen ligger ju knappast i deras intresse. Det handlar om ett jättestort grupparbete enligt Hanna där folket ska tillsammans med en effektiv fackförening själv leda kampen.

Shanna Löfgren, Ung Vänster

Läs mer om den ideologiska debatten på sista sidan

En feodal rest

Lunds universitet håller som bekant på att välja ny rektor. Det kantycas vara en angelägenhet bara för de närmast sörjande. Men universitetet är ju faktiskt Lunds största arbetsplats, så nog bör det ha ett visst allmänt intresse. Jag tänker inte uttala mig om de föreslagna kandidaterna, men kan inte avhålla mig från att kommentera valprocessen. Enklast skulle man kunna säga att den visat universitetets grundläggande klantighet, framför allt då hos valberedningen. I den riktningen har också studentrepresentanterna uttalat sig.

En demokratisk process?

Men problemet måste väl ändå ligga djupare. Jag skulle vilja kalla det universitetets svårighet att hantera en demokratisk process. Här finns ju nämligen ett demokratiskt inslag, det är inte som när Ericsson eller TetraLaval ska välja chef. Arbetstagarna har ett visst inflytande, låt vara på ett indirekt sätt genom elektorater för olika korporationer. Men det blir en

meningslös process när den inte kopplas till en politisk offentlighet. Det är som om vi skulle välja mellan Bildt och Persson på grundval av någrarykten om dem som personer, utan att veta vad de har för åsikter om hur landet ska styras.

Är det riktigt att dra parallellen till ett politiskt val? Tja, man ska inte överdriva rektorsvalets betydelse, men visst spelar det roll. Rektorn slår an tonen, anger vad som är de viktigaste honnörsorden inom universitetet och är dess ansikte utåt. Rektorn anger vad som står på dagordningen, avgör själv ett ganska stort antal frågor och har betydande inflytande över många av universitetsstyrelsens beslut. Vilken uppsättning värderingar som då omfattas av rektorn blir då viktigt. Valet av rektor blir ett politiskt val (men naturligtvis inte partipolitiskt).

En politisk offentlighet

Kan man säga något bestämt om vad som krävs för en väl fungerande demokratisk process? Tja, kanske inte så mycket, men en sak är säker: det krävs en offentlighet, ett forum

där diskussion kan bedrivas, där grupper och enskilda kan lägga fram sina hållningar och där dessa hållningar bryts mot varandra. Det är den avgörande bristen finns i universitetet: det saknar en politisk offentlighet.

Jag vet inte hur opinionsbildning och kandidatgranskning går till i universitetet, men man kan nog gissa. Rätt mycket är förstas partsrepresentation: humanisterna ska ha sitt och medicinerna sitt, lektorerna sitt och TA-personal sitt. Men därutöver tror jag det fungerar på enklaste hörsågen. Man kan gissa att en kärngrupp av professorer ringer varandra och vaskar fram de personer de anser pålitliga och så får det bli så.

Offentlighet, diskussion? Sällan, varskulle den finnas! Universitetets personaltidning ägnar sig i första hand åt att beskriva hur trevligt det är vid akademien med dess briljanta forskare. I LUM blommar s.a.s. magnoliorna ständigt; meningssmottättningar inom universitetet är väl det sista man vill skylta med där. Och Sydsvenskans Lundasida kan rimligen inte fylla den

funktionen – där har man fullt upp med den lundensiska vardagen, för tillfället rödgröna koalitionen djävulska plan att fälla lundaborgarna med hjälp av blixthalka.

Vi vet inget

För hur är det, vad vet vi om dessa rektorskandidater, vilka värderingar har de, vad vill de med universitetet? Vi vet ingenting och inte verkar valberedningen ha försökt att utrona det. Studenterna tycks ha försökt en del och är de enda som kommer ut stärkta från den här historien. Nej, tanken är den samma som hos karnevals-kommittén: låt en inre cirkel välja på grundval av allmän trevlighet och soliditet så ordnar sig allt till det bästa. Det är kanske OK när det gäller karnevalsgeneraler, men rektorer borde inte väljas så.

Lösningen? Tja, ge universitetet en demokratisk struktur, med någon sorts fullmäktige, med insyn, med meningssmottättningar under full offentlighet. Då skulle man kunna välja rektor under former som inte är halvt feodala.

Lucifer

MILJÖANPASSNING AV TRANSPORTSYSTEMEN I LUND -LundaMaTs

Trivector har avslutat sitt konsultuppdrag och överlämnade slutresultatet till kommunens trafikberedning den 2/2. Mitt första intryck var att detta är väl så långt man kan komma just nu i lundapolitiken om det ska finnas ett någorlunda enigt förslag till kursändring. De nya greppen från den statliga utredningen Komkom kändes igen och även lite av terminologin från Agenda-arbetet.

Tillståndsbeskrivning

Trivector har lämnat tre delrapporter. Den första är en tillståndsbeskrivning av dagens trafiksituation. Förslagen till miljömål behandlas i en särskild delrapport. I huvudrapporten föreslås åtgärder för att få ett miljöanpassat transportsystem i Lund. Tillståndsbeskrivningen har pedagogiska faktaturer. Drygt 11 000 av kommunens invånare bor i fastigheter som är störda av trafik. Av de 2000 ton kväveoxid som årligen släpps ut i kommunen svarar transportsektorn för 91 %. Trafikanläggningarna i Lunds tätort upptar ungefär lika stor yta som rekreativsyorna. Sannerligen fakta att begrunda.

Definition

MaTs är ett transportsystem som är anpassat till vad naturen och människorna tål. Kretsloppsvillkoren från bl. a. Lunds Agenda 21 ska vara en utgångspunkt;

- Uttaget av ändliga resurser måste minimeras
- Utsläppen av svårnedbrytbara ämnen skall upphöra

- De fysiska förutsättningarna för naturens kretslopp måste bevaras

- Uttaget av förnyelsebara resurser får inte vara större än nybildningen

Förutom kretsloppsvillkoren finns ett antal kriterier för vad miljöanpassningen av transporterna i Lund ska innebära. Dessa kriterier formulerades och framfördes från vänsterpartiet i de överläggningar som föregick utredningsuppdraget. De övriga partierna accepterade och jag har ännu inte kommit på något som bättre inringar vad miljöomställning av transporterna går ut på, men Veckobladets läsare får gärna komma med synpunkter på följande;

- Stadsmiljön ska vara hälsosam för dess invånare.

- Trafiksystemet ska inte i onödan inskränka på människors rörlighet.

- Trafikproblemen ska i första hand åtgärdas vid källan

- En miljöanpassad transportpolitik innebär att bilkörandet ska begränsas till de tillfällen där bilen inte kan ersättas med något annat. Bilberoendet minskas genom att alternativa möjligheter till förflyttning underlättas.

- En ledstjärna för den kommunala trafikpolitiken ska vara att minska behovet av transporter för såväl människor som varor. Detta ska tillämpas i arbetet med översikts- och detaljplaner, i kommunaldelsarbetet m.m.

Tillämpning av kriterierna

Innan de konkreta förslagen togs fram hade trafikberedningen en längre diskussion om vilka etappmål som skulle gälla för trafikens miljöpåverkan. Vi var några som stred för att det koldioxidmål som kommunfullmäktige sedermera beslutade (på förslag från miljödelegationen) skulle vara riktmarke även i MaTs-arbetet. Med stöd av tjänstemännen från gatukontoret och stadsarkitektkontoret accepterade majoriteten en lägre ambitionsnivå. Eftersom konsulterna tidigare hävdade att de långsiktiga miljökraven måste vara överordnade andra krav när kraven inte går att förena, tyckte jag att de var inkonsekventa när de sade sig på en koldioxidnivå som var mjälikare än den EU hävdade i Kyoto. Konkret innebär Trivectors förslag en minskning med 5% till 2005 i förhållande till 1990 års koldioxidutsläpp, medan målet i Lunds Agenda är 17 % i samma tidsintervall.

Miljövärdsberedningen kritiserar.

4/2 samlades universitetets miljövärdsberedning (10 professorer från olika institutioner och en docent) för att diskutera LundaMaTs med miljödelegationen samt Ulf Nordkvist från gatukontoret. En av miljövärdsberedningens ledamöter ansåg att Trivectors borde utnyttjat de styrmedel kommunen trots allt har för att minska vägtrafiken. Trivectors representant erkände att deras rapport i princip utslutande

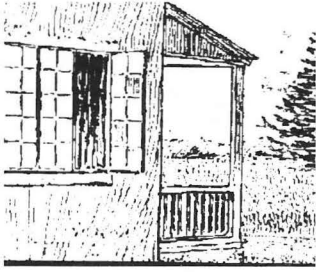
byggde på morötter för ett miljövänligare transportbeteende. Att begränsa vägtrafiken med regleringar, detaljplaner samt minskat antal (och dyrare) parkeringsplatser hade upplevts som kontroversiellt och därmed fallit bort. Jag kunde då inte låta bli att undra varför Trivector ansåg det okontroversiellt med det P-hus under Mårtenstorget som finns med i deras förslag.

Ringvägarna moderna vallgravar?

En ledamot från miljövärdsberedningen undrade varför Lunds kommun alltid utreder i stället för att göra någonting. Hon var besviken och menade att luftföroreningsituationen, särskilt vad gäller bensen, borde föranleda omedelbara åtgärder. Som boende i centrala Lund tyckte hon att vägsystemet hade brett ut sig så att Lund snart liknade en medeltida borg fast vallgravarna ersatts av ringleder.

Jag försökte förklara samverkansdokumentets möjligheter och begränsningar, men underströk att det i den rödgröna majoriteten visst fanns partier som ville gå längre. Bodil Hanssons motion om att prova en bilfri vecka påminde jag om och att det skulle vara skönt att helt slippa bilarna i området innanför tullarna. Fungerar det under studentkarnevalerna så kan det väl bli permanent bilfritt. En förutsättning för att V skulle gå med på att finansiera Trivectors utredning med medel från miljö

forts sida 4

Samtidigt som USA och andra länder hotar Irak med krig ägnar sig massmedia i många länder åt president Clintons privatliv. Hotet om krig kan, om det inte går att övertyga motståndaren om att man har rätt, leda till att den som hotar tvingas att sätta sitt hot i verket. Det egendomliga, från min synpunkt, är att man inte ägnar en tanke åt konsekvenserna av ett krig. Först och främst alla de människor som förlorar sina liv eller skadas på annat sätt. Tydligt är man varje gång man startar ett krig övertygad om att det bara kommer att ta några dagar eller högst en månad innan man besegrat "fienden". Kalmariunionens drottning Margareta använde en annan taktik. Hon försökte först sätta hårt mot hårt utan att ta till våld. När det inte lyckades vek hon åt sidan och lät tiden gå. Efter några år av stillestånd kunde hon börja på nytt med diplomatisk verksamhet, kvinnlig list kallas det när en kvinna använder den metoden, och då fick hon oftast det som hon hade begärt i första omgången. Kanske skulle de krigsglada männen lära sig lite mer "kvinnlig list" för att uppnå sina syften och därigenom spara tusentals oskyldiga människors liv och egendom.

Hotet från president Clinton om krig mot Irak har tydligt inte orsakat någon mediastorm. Det har däremot skvallret om hans kärleksliv. Det hela började med att det på internet dök upp en artikel, som en av de mest kända dagstidningarna påstods hade liggande, men som de tvekat att låta trycka. Någon passade på att sända den på internet. Alla journalister kastade sig över artikeln och utan att kontrollera innehållet lät de trycka de rykten som tagits upp i artikeln. Och så var drevet igång, alla tappade huvudet, både i USA och inte minst i Sverige. Samma öde drabbade ju också Gudrun Schyman, hon angreps först på internet och ingen kontrollerade fakta utan drevet sattes omedelbart in.

Nu verkar det som om någon "seriös" tidning i USA fått sitt förnuft tillbaka och börjat kontrollera de rykten som cirkulerat och då upptäckt att de var falska. Drevet drog örnen åt sig och det verkar som om en del skäms över att de låtit sig ryckas med (även i Sverige).

Det obehag som jag och jag förmodar många kvinnor med mig känner beror på att vi inte förstår

Från min veranda:

KVINNORNA OCH CLINTON

vad som händer. Våld och krig har ju funnits i männens värld i årtusenden, det känner vi igen, men den "klappjakt" på kvinnor som nu pågår runtom i världen, inte minst i Sverige, är obegriplig. Clinton är ju tidigare åtalad för ekonomisk brottslighet (Whitewateraffären), men det har inte väckt samma hysteri hos massmedia som hans eventuella otrohet gjort. President Kennedy var ju expert på kvinnofrågor, men så länge han levde var det ett problem enbart för hans hustru och den närmsta familjen. Inte en enda journalist skrev någonsin något om hans kärleksliv. Vad är det då som förändrat läget?

Min privata åsikt är att den massmediala explosionen är en av orsakerna. Antalet TV-bolag har

ökat enormt, satelliter har gjort att alla nyheter sprids över hela jordklotet nästan i samma ögonblick som de händer. "Marknaden" har lagt under sig de flesta TV-kanaler, dagstidningar, andra tidningar och radiokanaler. Marknaden består av de största och mest lönsamma företagen, som kräver av sina mediabolag att de skall gå med maximal vinst. Även bokförlagen världen över har råkat ut för samma öde att bli uppköpta av "marknaden". Alla anställda på de olika mediaföretagen har nu kravet på sig att öka sina upplagor för att öka vinsten. Till råga på allt, en olycka kommer sällan ensam, har nu internet exploderat världen över. En vildvuxen ny värld, där kontrollen är obefintlig och där marknaden ännu inte har fotfäste. Ett rykte på internet och de övriga massmedia tvingas släppa kravet på etik och undersökande journalistik, enligt dem själva, och kasta sig in i kapplöpningen om tittarnas och läsarnas uppmärksamhet.

Min andra privata åsikt är att allt som handlar om kvinnor är spännande och uppeggande. Inte kvinnors vanliga liv, åsikter och önskingar, det är ointressant för media och för ägarna. Men allt som rör kvinnors sexliv, det kan vara våldtäkt, pornografi, våldsam död osv är intressant. Ett närliggande exempel är intresset för prinsessorna Diana, Viktoria, danska Alexandra och Monacos prinsessor, deras utseende och eventuella kärleksaffärer.

Samtidigt med massmedias fokusering på Clintons eventuella kärleksaffärer pågår något helt annat i Afghanistan utan att väcka någon uppmärksamhet alls från media. I AB den 5 februari på kvinnosidan (ett uppslag om kvinnors angelägenheter i en för övrigt manlig tidning) får vi veta att kvinnoförtrycket är massivt i landet. De segrande talibanerna har bestämt att kvinnor, som tidigare haft relativt fri rörlighet utan slöja, kunnat arbeta och delta i samhällslivet, nu inte får gå ut utan slöja som täcker hela kroppen. Även med slöja får de inte vara utomhus utan att vara i sällskap med en man och enbart om mannen är make, bror eller far. De får inte tala så att någon utanför familjen hör det, de får inte heller ha skor som knarrar. Naturligtvis får de varken arbeta eller studera och de får inte heller besöka en manlig läkare (som är de enda läkarna som är kvar efter att de kvinnliga läkarna förbjudits arbeta). De får hellre dö. Kvinnor i väst från olika organisationer; EU-kommissionärer, ministrar och Nobel-pristagare bland annat har startat en kampanj mot talibanernas kvinnoförtryck. Information på: <http://europa.eu.int/womensday>.

Andra händelser från de senaste veckorna som upprört mig är notisen om den man som tog sin ex-hustru som gisslan och stängde in sig med henne. Polisen stod utanför, jag tror i tio timmar och funderade på om de skulle bryta sig in eller inte. När de äntligen agerade visade det sig att mannen under tiden mördat sin hustru. På Vesterbro i Köpenhamn pågick en knarkarfest i ett hus. Plötsligt kastades ett kvinnolik ut från fönstret. Kvinnan hade mördats fjorton dagar tidigare, men när lukten blev för stark vräktes hon ut genom fönstret.

Det är inte underligt om vi kvinnor blir konfunderade över vad som händer i världen och i Clintons och massmedias känsloliv när så många olikartade öden drabbar kvinnor. Det är ett mysterium värt att undersöka.

Ingegerd Wedin

Per Lundgren

Per Lundgren betecknade sej själv som "högersosse" men uppskattade Lundavänstern och hade många vänner där. Det är i och för sej inte så konstigt, han var respekterad och hade vänner i alla läger. Men det fanns en särskild dimension där han och vänstern fann varandra: järnvägen. Per var född och uppvuxen i en gammal järnvägsfamilj och ägnade hela sitt långa yrkesliv åt SJ. Han var intresserad av järnvägshistoria (medlem av en tåg hobbyförening) men också engagerad för järnvägens nutida utveckling, och där hade han en bundsförvant i vänstern.

Ett uttryck för detta var appellmötet på Gunnesbo hållplats 1994 som Göte Bergströms teckning är ifrån, då Per talade och Röda Kapellet spelade till hållplatsens försvar mot Tåggruppens kampanj för att flytta både den och banan. Han hade som kommunalpolitiker varit med om att besluta om stadsdelarna Nöbbelöv och Gunnesbo, och tidigt agerat för att de skulle få nytta av järnvägen som är gräns mellan dem.

Det var samma konstellation, Per och Röda Kapellet, som en Kultur natt överraskade resenärerna med att han läste järnvägsdikter i perronghögtalarna interfolierat med att Kapellet spelade på perrongen. Evenemanget upprepades senare med Skånska Jernbanekapellet. Per valde sina dikter med stor omsorg och var uppenbart förtjust över sin roll och över samarbetet.

Så synd att det är slut!

Gunnar Sandin

Att vara i Vita huset på praktik är en utbildning ingen annan lik. Man lär sig ljuga man lär sig suga man lär sig missbruka juridik.

Noak

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

Ska Nisses korvkiosk socialiseras?

— Jag har sett den fungerande socialismen, berättade Sten Lundström. Alldeles nyss, i Malmö. I ett bostadsområde där hyresgästerna hade köpt sina lägenheter och bodde billigt. Aktiviteten var god och det gick demokratiskt till i bostadsrättsföreningen, området var välkött liksom den lokala skolan med dess engagerade föräldrar.

Ändå trodde inte lokalpolitikern Lundström på möjligheten att införa socialismen i en enda kommun. Och de fyra inledarna på söndagens seminarium om "Socialism i värld" såg överhuvud taget många svårigheter för socialismen, som trots sin önskvärdhet är svår att definiera och svårare att uppnå. Ett fyrtiotal personer deltog åtminstone inledningsvis.

Så annorlunda nu

Flest svårigheter såg Herman Schmid. Allt är annorlunda mot när klassikerna skrev om socialismen: vi och de, mål och medel, vänner och fiender, terräng och territorium.

Gamle fredsforskaren Schmid påminde om att strategi (som var hans ämne för dagen) är ett militärt begrepp och fortsatte med den terminologin. De klassiska socialistiska strategierna såg den borgerliga staten som ett främmande territorium att erövra. Gramsci såg komplikationer i detta och förutsåg en långvarig belägring. Socialdemokraternas linje var ställningskrig med den offentliga sektorn som ett "befriat område" men gled alltmer över på samarbete.

Vilka är "vi" i dag? Vänstern har alltid tänkt sej ett kollektivt subjekt, främst i form av arbetarklassen, men det är i dag svårt att se var klassens gränser går. Det gäller också "de", motståndarna. Både lönearbetets och ägandets former förändras, samtidigt som

allt fler produkter blir immateriella. Det är också högst problematiskt med vänsterpartiets relationer till arbetarklassen. Det klingar ihåligt när vi säger oss representera den, eftersom hela det politiska system som vi ingår i saknar folklig förankring och blir alltmer självgående. Vänstern spelar en roll som har tilldelats den uppifrån, av systemet.

Politikens nationalisering

Att bo i ett annat land ger nyttiga perspektiv, sa köpenhamnaren men svenske medborgaren Schmid. Mer i Danmark än i Sverige hade han upplevt hur klassintresset fick vika för det nationella intresset, i ett EU där medlemsnationerna konkurrerar om de gemensamma resurserna. De danska socialdemokraterna kämpar hårt för tämligen skumma storproducenter i svinbranschen trots att de knappast har något väljarmandat för det. EU frammanar chauvinism, politiken nationaliseras. Det talas mycket nu om medborgerliga både politiska och sociala rättigheter, men just genom att rättigheterna är "medborgerliga" är de förbehållna en nations medlemmar och utstänger andra.

En lösning skulle vara att gå vidare mot större EU-federalism och mindre makt för nationalstaterna, men det är ingen väg som Schmid tror på, även om vänsterpartiet nu har beslutat att skriva ett Europaprogram.

Omvandlingstider som vår brukar vara svåröverskådliga, påminde han. Så småningom klarnar förhoppningsvis mönstren. Till dess får vänstern syssla med perspektivlös dagspolitik.

Privatskoledebatt

Konkret dagspolitik är vad Margareta Olofsson har sysslat med i egenskap av borgarråd i

Stockholm. De socialistiska grundvärderingarna brukade leda vänsterns kommunalpolitiker rätt i olika överväganden, menade hon, men ett problem var att partiets linje trots olika programtexter är oklar i viktiga frågor. Ovanan att vara med och styra sätter också sina spår.

Som minoritetsparti i en koalition får vänstern bara igenom en mindre del av sina särintressen, och det när det kom till en central sak- och principfråga, bygget av motorleden Södra länken, bröt socialdemokraterna upp koalitionen och sökte stöd åt höger.

När diskussionen kommunaliseras genom Olofsson och Lundström, och därmed konkretiserats, hamnade den snart i en diskussion om skolan, framför allt om privatskolans eventuella berättigande, och avlägsnade sej från ämnet. Att vänsterpartister gillar att diskutera skolor vet vi senast från kongressen.

Och Nisses korvkiosk? Det var Hanna Zetterberg som inledningsvis försäkrade att det inte var aktuellt att socialisera den eller andra småföretag. Margareta Olofsson instämde men påpekade att kommunerna måste få ha regler för korvkioskens läge, hygien etc. medan Sten Lundström såg mycket av talet om småföretagsamhet som en falsk krislösning; det är galet att välutbildade iranska ingenjörer ska försörja sej på att sälja korv.

Gr

Miljöanpassat ...

forts fr sid 2

förvaltningen skulle anställa en miljöanpassad trafikingenjör som kan genomföra någon av alla de förslag LundaMaTs innehåller. (Undrar om Solveig Ekström-Persson glömt bort det?)

Behovet av utbyggd spårtrafik

Universitetets prorektor informerade om att Lunds universitet skulle anta en miljöpolicy 27/2 och att den säkert innehöll något

om transporter. De ökande förbindelserna med Malmö kräver förbättrade möjligheter att förflytta sig kollektivt, gärna med ett nytt spår öster om Lund till Malmö via Staffanstorp. Det sista är något jag tycker att vi borde kunna få med i översiktsplaneringen och i den remissbehandling av Lund MaTs som börjar nästa vecka.

Karin

Svensson Smith

V-ledamot i trafikberedningen

PRESSGRANNAR
Vi läste i Afionbladet att många av världens mäktigaste kvinnor, ministrar, EU-kommissionärer och nobelpristagare engagerar sig för sina nedtygade och osynliggjorda systrar i Afghanistan. Talibanväldet är rena kvinnoapartheiden. Kvinnor lämnas hellre att dö än att behandlas av en manlig läkare. Mer information om Taliban-kampanjen på internet: <http://europa.eu.int/womensday>

TACK

alla Röda Kapellister som ställde upp och hjälpte oss att ordna en suverän blåsarhelg. Utan er instruktörshjälp och peppning hade det aldrig gått att genomföra en sådan bra helg. Dessutom var ni söta...

Nu blir det blåsa av och nya krafter för en livlig vår med många aktioner & demonstrationer!

Röda Flåset genom
Lisa, Nik & Daniel

In från kylan

— Det var att komma in från kylan, både bokstavligt och bildligt, att spela på Grand hotell, vittnade ett par av Röda Kapellets medlemmar på orkesterns årsmöte i söndags. Den uppmärksammade spelningen nyligen hörde till det som togs upp till utvärdering och de flesta var nöjda, både musikaliskt och med den politiska karaktär som tillställningen hade fått, men det finns fortfarande de som tycker att vi borde ha avstått. Och någon upprepning lär det inte bli.

Röda Kapellet ansåg sej ha fungerat väl under året och hade genomfört 22 offentliga spelningar i skiftande sammanhang. Men flera stämmor är för klient besatta, inte minst med tanke på de stora insatser som förväntas under ett valår. Nykrytering är alltså en viktig uppgift, men några helt fräscha idéer kom inte fram på mötet.

Styrelse och de flesta andra funktionsinnehavare omvaldes i stor enighet.

Gr

MÖTE MÖTE

Kompol inställt vecka 8

Röda kapellet: Söndagen 15.2 kl 18.45. Repetition av valrepetoaren: 78, 134, 175, 208 + en ny låt. Tag dessutom med Klankstudies

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Karin Blom, Marianne Sonby och Bodil Veige. Näste redaktör: Gunnar Sandin.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Telefon till redaktörerna: Karin Blom 046-14 16 12 Rolf Nilson 046-12 90 44 Gunnar Sandin 046-13 99 58 Vid utebliven tidning ring: Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.